

Hugleiðingar um aldarskiptið

Evnið til hugleiðingarnar hevur ikki verið bundið. Einasta kravið var, at hugleitt skuldi verða um aldarskiptið. Tíverri eydnaðist tað okkum ikki at fáa fatur á nakrari hugleiðing frá Miðflokkinum. Vónandi bera tit yvir við hesum Gott nýggjár øll somul og takk fyri gott samstarv í farna ári

Lagnuár Føroya

Alt 1999 hevur - politiskt sæð - verið nógv merkt av málinum um framtíðarstöðu Føroya. Og hóast tað ikki er ráðiligt at bjóða seg fram sum spámann, so hugsi eg, at politiskt fer eisini ár 2000 at standa í skugganum av hesum stóra og avgerandi máli.

Fá munnu tó vera í iva um, at eisini í 21. öld verður heimsrákið ókt samband og samstarv millum lond, og tað er náttúrligt, at eisini Føroyar taka lut í altjóða menningini við óktum sambandi og samstarvi - eisini við londini í ríkisfelagsskapinum.

Eftir mínari meining eiga føroyingar so avgjørt at taka avgerð um at halda fram í Ríkisfelagsskapinum, og so eigur stóra og uppslitandi orðaskiftið um loysing ella samband at steðga, meðan vit í felag fara undir eina nýmótansgerð av víður-skiftunum millum Føroyar og Danmark.

Útvarp Føroya gjørdi herfyri eina veljarakanning, sum vísti, at stórir meiriluti

av føroyingum ynskja at verða verandi í ríkisfelagsskapinum. Og tað fegnist eg

sjálvsagt almikið um. Eisini heldur ein stórir meiriluti av føroyingum,

at spurningurin um hvørt Føroyar skulu verða

innanfyri - ella uttanfyri Ríkisfelagsskapin, eigur at verða lagdur fyri veljararnar áðrenn samráðingarnar byrja.

Sambandsflokkurin legði í heyst, beint áðrenn kann- ingin var kend, eitt uppskot fyri lótingið um at halda eina slíka fólkaatkvøðu. Men uppskotið fall - bara Sambandsflokkurin atkvøddi fyri tí.

Her á gáttini til ár 2000 kunnu vit eisini staðfesta, at tað stundum langdrigna orðaskiftið um framtíðarstöðu Føroya eisini hevur verið óheppið. Serliga óheppi er tað, at polariseringin eisini hevur grivið eina djúpa gjógv millum fólkið í Føroyum. Óðrumegin standa tey, sum eru fyri ætlanini hjá landsstýrinum. Hinumegin eru tey, sum vilja halda fram í Ríkisfelagsskapinum. Gjógvin verður helst størri og djupri, jú longur vit koma inn í orðaskiftið um framtíðarstöðu Føroya.

Hetta birtir upp undir sundurlyndi og elvir eisini til, at vit í Føroyum duga verri at semjast um, hvussu vit vilja hava okkara samfelag at virka. Tað harmist eg um.

Mitt nýggjársynski fyri lagnuárið 2000 er, at vit í Føroyum velja røttu leiðina í málinum um framtíðarstöðu Føroya, leiðina sum

Føroya fólk longu hevur sæð, men politikkarar teirra ikki vilja kennast við. Á tann hátt seta eitt punktum fyri langdrigna orðaskiftinum, og so vit fáa møguleika at sleppa undan politisku og fólkaligu polariseringini.

Eisini í 21. öld eiga Føroyar og føroyingar at taka lut í altjóða menningini við óktum sambandi og samstarvi - eisini við londini í ríkisfelagsskapinum. Gott nýggjár!

Edmund Joensen,
formaður
Sambandsflokksins

Nýggjársrugleiðing

Hóast óvissa er um neyva árstíð fyri føðing Krists, og at tað kann metast at vera søgunnar tilvild, at vit nýta 10-tals skipanina umframt, at aldarskiptið ikki er fyrr enn um eitt ár, so eru vit øll samd um, at ársskiptið komandi er nakað serligt.

Hesaferð fyrireika vit okkum øll til at stíga inn í 2000 við vissuni um, at vit teljast millum tey hegnu, sum royna hesa søguligu hending.

Men tað er eisini við sorgblydni, at vit sanna, at hurðarnar verða latnar aftur til farna hundrad ára skeiðið.

Slíkar lótur reikar hugurin til tær hendingar, sum merktu gerandisdagin og harvið eisini lagnurnar hjá okkum og hjá teimum, sum undan okkum fóru.

Tikið saman um, so meta tey flestu óivað, at brátt farna öldin samanlagt hevur verið eyðkend av framburði fyri land og fólk.

Men vit ásanna eisini, at lagaligu víðurskiptini á okk-

ara leiðum eisini eru úrslit av einum stöðufesti og trúgv uppá, at samfelagið altið eigur at taka støðu út frá frælsi hins einstaka, og at tað óngantið má vera politiska valdið, sum ásetur virðini, men einstaklingurin sjálvur. At siðalæran skal spretta úr fólkinum og ikki frá valdsharrunum.

Stríðið fyri hesi demokratisku mannafrátt varð vunnið, tá múrarir fullu í 1989.

Eitt stríð, sum í ártíggju var vent móti teirri totaliteru hugsjón, har politisku sjónarmiðini áhaldandi loyva valdsharrunum at nýta ráðagerðir og brøgd til tess at náa endamálinum. Henda hugsjón, sum gevur valdsharrunum rætt og skyldu at definera moralsku virðini í samfelagnum, samstundis sum trúðarfrælsi verður noktað einstaklinginum. Moralurin verður ein statsuppgáva, sum bert kann loysast í einari totaliterari samfelagsskipan.

Tað er tí víð eisini við

takkleti at vit kunnu skoða úrslitið av søgunnar gongd undan aldarskiptinum. Hóast demokratisku skipanirnar hava trong kor mangastaðni, so sprettur um gangandi fót í mongum av fyrrverandi totaliteru samfeløgum.

Líta vit frameftir, so verða okkara víðurskipti eisini merkt av broytingum í næstum. Politiska ábyrgdin verður skipað samsvarandi ásetingunum um, at ábyrgd og myndugleiki altið eiga at samsvara. Hesin grundsetningur eigur kjølfesti millum flestu føroyingar, so tað verður politiska handalagið í og uttanfyri samgonguna, sum fer at gera av, um hesin víðingarmikli setningur vónandi verður náddur í næstum.

Við vón um heppið handalag og eitt skilagott úrslit verður ynskt øllum eitt Harrans signað nýggjár.

Bjarni Djurholm